

CULTURA

VA DIRIGIR LA REVISTA 'CANIGÓ', UNA PUBLICACIÓ CREADA A FIGUERES L'ANY 1954

Una lliçó d'Isabel-Clara Simó

L'escriptora va participar en una activitat de la Càtedra de Patrimoni Literari de la UdG per explicar la seva trajectòria periodística

Josep M. Bernils | FIGUERES

Hi havia una època, en aquest país, que per editar un diari, un setmanari, una revista, calia passar per la censura, escriure gairebé al dictat dels que manaven i, per descomptat, fer-ho en castellà. Aquesta època era el franquisme i resultava molt difícil poder treure al carrer una publicació que no estigués sota la tutela de la dictadura. En aquest context, l'any 1954, un grup d'empordanesos va decidir tirar endavant una revista mensual que volia ser l'alternativa a la premsa oficial.

L'any 1954 es va començar a publicar *Canigó*. Va ser inscrita en el registre d'empreses periodístiques amb l'objectiu -i cito textualment- "de resaltar el interès cultural, artístic i turístic de Figueres". Aquella aventura -molta gent deia que no durarien ni tres mesos- es va anar consolidant a poc a poc i va aplegar, al llarg dels anys, un gran nombre de col·laboradors que avui ja són noms il·lustres del món de la cultura de l'Empordà i de Catalunya: Maria Àngels Anglada, Ramon Reig, Evarist Vallès, el recentment desaparegut Joan Guillaumet, Jaume Miravittles, Carles Fages de Climent, Paco Candel, Josep Pla i fins i tot Salvador Dalí.

Al capdavant de *Canigó*, i com al seu director des del 1954 i fins al 1971, hi va figurar Xavier Dalí i Hòrs. Nascut a Figueres l'any 1933 i traspassat el passat mes d'abril, amb només 21 anys va abandonar el negoci familiar, Can Dalí, un comerç de roba al carrer de Girona de Figueres, per dedicar-se durant tres dècades al món del periodisme. En realitat va realitzar gairebé totes les fei-

LLIÇONS DE CÀTEDRA. La biblioteca Fages de Climent de Figueres va rebre el passat dia 10 l'escriptora Isabel-Clara Simó

nes que requerien treure al carrer una publicació que va néixer en l'àmbit local i que va tancar, amb un llarg bagatge, el mes de març del 1983, convertida en un setmanari de referència a Catalunya.

Concretament, el 1971, *Canigó* va passar de ser una revista mensual a ser un setmanari d'informació general, i l'any 1973 va decidir traslladar la seva seu a

Barcelona per esdevenir una revista d'àmbit nacional. A partir d'aquell moment, la direcció passa a ser assumida per la companya de Xavier Dalí, l'escriptora i periodista Isabel Clara-Simó.

CONFERÈNCIA. La Universitat de Girona, a través de la Càtedra de Patrimoni Literari -dedicada a Maria Àngels Anglada i Carles Fages de Climent- que dirigeix

Mariàngela Vilallonga va organitzar el 10 de novembre passat, a la biblioteca de Figueres, l'activitat Lliçons de la Càtedra amb Isabel-Clara Simó com a convidada especial. L'escriptora, periodista i degana de la Institució de les Lletres Catalanes va explicar la seva experiència creadora i professional dins del periodisme.

Simó va recordar la seva arribada a Figueres l'any 1967, on va

ser destinada com a professora de literatura a l'institut Ramon Muntaner. "Vaig quedar enlluernada. Figueres era una ciutat europea. Als seus aparadors hi havia de tot. Es ballaven sardanes. Es desenvolupava una vida cultural intensa!", va explicar. En aquest context va conèixer Dalí i s'hi va casar uns anys després. Entre altres coses, va explicar les entrevistes que més li van impactar com a Joan Vinyoli, Salvador Espriu i Dalí. També va tenir un record molt especial per a Maria Àngels Anglada, que durant uns anys va fer la crítica literària de la revista.

Durant els anys de la transició democràtica, establerts a Barcelona, *Canigó* va ser una revista molt combativa i estava arrelada amb l'independentisme, en uns moments en què era un moviment molt minoritari. "No rebem cap mena de publicitat institucional, érem incòmodes i vàrem patir una persecució política. Malgrat tenir 12.000 subscriptors, ningú ens feia costat. La nostra va ser una mort amb dignitat i amb l'espectacular silenci de tothom", es va lamentar Simó.

Tot i això, amb els anys s'ha valorat l'exemple i la trajectòria de la revista. La biblioteca Carles Fages de Climent de Figueres té digitalitzada, i a disposició de tothom a través de la seva pàgina web, tota la col·lecció de 1954 a 1971, l'etapa empordanesa. A la Universitat d'Alacant hi ha digitalitzada tota la resta. "L'homenatge que Figueres ens va fer, fa un parell d'anys, en la persona de Xavier Dalí, ens va fer molt feliços. Amb tot això, i que encara es parli de la revista, ens hem sentit rescabats", va concloure l'escriptora. ■